२० सर्गः हृदादेशमाहुः लासादौ हृच्छब्दस्य प्रयोगोऽभिधानात् हृदय शब्दस्य त्वप्रयोगोऽनभिधानादिति स्वमतं साधु लाघवात् कुत्र गन्तव्यमित्याह सुग्रीवे मतिं बधान कुरु बन्धौगबन्धे राक्षसेन्द्रं विभीषणं वा गृहाण हसान्नानहौ ॥ २२ ॥

अशान भरताद्भोगान् लक्ष्मणं प्रवृणीष्व वा। कामाद्वा याहि मुच्यन्तामाशा रामनिबन्धनाः ॥ २३ ॥

ज॰म॰ अशानेत्यादि। भरताद्वा भोगानशान भुङ्क्ष्व सर्व्वत्र हलःश्नः शानजिति शानच् लक्ष्मणं प्रवृणीष्व वा अङ्गीकुरु वृञवरण इत्यस्य रूपं ष्वादीनां ह्रस्वः स्वेच्छया वा याहि भवत्यै यत्र रोचते तत्र गम्यतां रामनिबन्धनाः पुनरपि रामोमे पतिर्भूयादित्याशा मुच्यन्तां त्यज्यन्तां ॥ २३ ॥

भ॰ अशानेत्यादि। भरताद्वा भोगान् अशान भुङ्क्ष्व अशगभोजने हसान्नानहौ लक्ष्मणं वा वृणीष्व वृणिञवृत्यां ष्वादित्वात् ह्रस्वः कामात् स्वेच्छया वा यत्र कुत्रापि याहि गच्छ राम निबन्धनाआशास्त्वया मुच्यन्तां पुनरपि रामोनेष्यतीत्याशास्त्य ज्यन्तामित्यर्थः विधौ गी ॥ २३ ॥

क्व च ख्यातोरघोर्व्वंशः क्व त्वं परगृहोषिता। अन्यस्मै हृदयं देहि नानभीष्टे घटामहे ॥ २४ ॥